

ACC. NR. 2310

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat af Emil Goderman
 Härad: Bjäre Adress: Svenstorp Skop
 Socken: Västra Karup Berättat af Christina Nilsson
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1848 i Västra Karup

1.
(31 sidor)

Fiskeriliv.
(1-16)
Barnoppskrifter
16-18

Drakiskatt.
Trollgummar
frätsor av mjölk
och kor.
Olycks varsel.
Se häka
påsk dagen.
Sömma grissla
na skämtsamt.
Blod mot lyte.
Mör utslag.
Fotdergumpen.
Fiskeriv.

Uppteckningen rör Fiskeriliv i forna tider i
Bjärebygd.

På det hvaromflutna Bjäre har sedan gamla
tider levas en hårdigt och modigt pläkte, postat
av en Rarg natur, som en gång kräddt en hårt
och strävar om arbetet för att lätta dess befolk-
ning en knäppt levnadsröd. Inom en del av
Bjäre var förmå för hundra år sedan endast en
ringa del av jorden odlad, och även de odlade som-
raderna lättnade på den tiden en mycket sparsam
avkastning, i synnerhet till följd av de förmå

Skriv endast på denna sida!

primitiva jordbruksskeden och den an-
aueat an rationella skötsel av jorden, varför
en ej obetydlig del av befolkningen var hänvisad
att även från havet förskaffa sig en del av sin
utkomst. Även det hårda och krävande livet där-
ute, ej sällan i kamp för livet med storm och vre-
da vingar, skulle sin prägel på "hjärbegysningen"
med något av riksblood i sina ådror.

En del av befolkningen i norra Bjäre
vart salunda i länge sedan brunnit tid ej blott
brukare av sin jord utan jämväl fiskare och sjömän,
som med arädt häng togo mångt hårt napp tag
ute i Rattgatt och annorstädes med listert stam-
vårer, då det gällde för dem att ur djupet hämta
upp sina ofta rika pillfångster, över då de ombord
på egna eller främmade fartyg plöjde avlägsna
farvatten. — Detta för sinna hårda de

och storkände men också det likas hårt provande liv
satta sin omisskännliga prägel på dessa väderbit-
na lejdare, för vilka uthållighet och torkhågsenhet
var främmande. Livet för dem blev ständigt en
hård kamp för tillvaron, i vilken även kvinnorna
fingo taga sin dryga andel, ej blott med skotandet
av hännets byslov, utan därtill på åker och äng,
ej sålunda vid ardet och harv, ja, t. o. m. med händer
vid järnspeldet, där det var frågan om kryta sten
ur den stenbundna marken, samt under kalna
sen höstdagar vid fiskeläget i byn mottaga fiskar-
nas rika fångster, då de återvänt efter sin ibland
dagslånga hemfärd uppe i präst norra delen av
Rattlagall. — I augusti månad vidtog
ansträngerna för den uteslundaade höstens fiske.
Fiskebåtarna skulle då överses uppe på land
innan de åter sjösattes, så även de voro i fullgott skick,

när siffisket skulle börja. När stormen äntligen var inne, blev det en förhållandevis fiskeläge, som snart fylldes av människor. De tillitsfulla stängda och öde fiskelodarna, som blivit uppförda i raden omkring en stensatt karg, öppnades då av sina ägare uppsejande kyarna, vådrades och städdades för att omödelbart tagas i anspråk. De s. k. "stjälarna", som förra hösten efter fiskets slut inlagts i fiskelodarna, medan silt-närningarna därmed hemkört till gårdarna, och på vilka man hängde nästen till torkning, blevo då uttagna och placerade i raden invid "lodarna". När alla nödiga förberedelser för siffisket voro vidtagna, skulle den kvinnliga delen av befolkningen, som rägnade sig därut, taga sig an arbetet med ordnandet av nästen på siltdrägen - på samma sätt som än i dag för att därefter bära dem ned till de vid kajen väntande fiskelodarna. Sedan fiskarna väl försatt sina "mataskor"

med färkost, voro de redo att hissa seglen för att ut-
i Hallgatt söka finna de vid den tiden på året mot
Rusten inkommande silstungen och salunda infånga
dessa i sina utsatta nät. För avfärden kunde det
hända, att man såg sig nödsakad på grund av tilltagande
vindstyrka till en eller två "rev" i storseglet och kanske
därtill en "rev" i foeten, och att fiskarebåtarna ibland
såg afjelskläder, "sydväst" och stora kragstovlar. När
vinden förlig, såg man från land inom kort det stora
seglet efter det andra försvinna vid horisonten. Under
min mors farfars tid styrdes och sailau farden uppåt
mot Färöal och Housjö vid halländska Rusten, ja stäm-
dom gäda upp till trakten av Sankt borg. Under dessa
långre fisketurer utsatte man nästan ena dagen
och drog dem nästföljande dag. Vänligen kom man
därvid hem först sent på kvällen och då kanske med
båtarna lastade av den fiska silfångsten —

— tio à tolv båtar. Våten lågo då i höga sjakar, fyl-
laude lastrummet, men av dessa såg man knappast
något, endast mässor av silverglänsande sill. Så
gällde det för fiskarna att med förenade ansträngningar
föra de av fangsten tyngda riatorn upp på land, där de
mottogs av de väntande Kvinnorna. I Kvinnens
mörker, som upplystes av en mångtändad lyskor,
i fiskelodar, på torget och nere vid strandkärden,
utvecklades där en förligt liv: under språk och skratt
plockades den myckna sillen ur riatorn, medan en mång
folk från angränsande byar, samt sillhandlare t. o. m.
ända bort från Göttinge härade anlände till fiskeläget
samt leidos till höjandet av den livliga stämningens
i det glada och beroliga vimlet av människor. Det kunde
stundom inträffa, att det väsende arbetet med sil-
len fortgick under en stor del av natten. Men från
varje båt samlades

Skriv endast på denna sida!

i stora högar och de

lades på så sätt, att fiskarna erhöles hälften där-
av, medan reitens ägare erhöles den andra hälften,
som återigen delades till på antalet nät — d. v. s. att
sedan den s. k. "Kronärängen" — (en för varje båt) —
erhölls sin andel av fångsten, för vilken inkomsten
tillföll "Krokan", som var avsedd för harnens
underhåll, och för vilken vid fulltiden lämnades redo-
visering från påse till påse till harnstyrelsen, och
så den påse som utkomsten avlämnades till denna.
Tillhandlarne, men även andra upptägsare, köjare
så en livlig kommers, erinrade om livet på en mark-
nadsdag. Priset var vanligen omkring femton (daler
(R. 2.50) pr. val, och efterfrågan var god, ty för järn-
vagnas tid för komfijer och konkurrens med
Kobusläst eller norsk sill. Någon timme därefter
Rustade "sillkrämarna", sillhandlarne åstad med
fullastade vagnar för att i angående docknar

avyltra den efterfrågade varan. De av dessa från
fiskeläget längst levande plågade iukvartera sig
över maten i bondgårdarna upps i byn, ibland än-
då till två 7 stycken i en gård, och på slappste de här-
tarra lösa på bete i sin gårdon härade skogshagar
eller ängsmarker. Vintertiden vid fiskeläget blev of-
ta lång, varför man blev leade hungriga och här till
något, som affärspöntagarna genom vogsamt
förutsett, varför badna upfunno sig vid torget, där
hannas mudderverk vanligen under fisketiden
var placerat, och på detta hade kaffeservering i sym-
het för långväga besökande. Kaffet koktes i ugnen
och de få fiskelugor, som vid den tiden funnos där.
Även i den s. k. kjerboden kunde man beställa kaffe
med dofs, varjante förstås strupar där kökades
med kjerbodens högt uppskattade öl Bygdens ung-
karlar, i synnerhet de, som ej drotto i sillfisket,

fingo här tillfälle att som artiga Karljörer bjuda sina
Kvinnliga Bekanta jämte de unga flickorna i fiske-
boderna på Kasse, vilket då häntades kort till dessa,
och då utspann sig en livlig Konversation mellan de
unga, som här kauske någon gång vunnit en hjärtans
Kär för livet. — Kopparslagare från Bastad
Kommo även på besök till Ramsjö fiskeläge för att
kladda och paulade mängden av människor göra affä-
rer med alster av sin Kopparslagares Konst; liksom
också "lertärlogubbar" med Högans lert Karl, vilka
konste goda tugg, ja, äron Borden från angränsande
kyrkor Kommo hit med hru bakat bröd till försälj-
ning. — Efter avslutade affärer och lugnets iuträ-
daude, sedro de hundraden från när och fjärran på-
någon avlägsnat ställe, och katarua äro blivt klara
till boplats för att utsätta näten till ny fångst, satta
sig Kvinnorna, yngre som äldre, i sina fiskelodder

för att efter intagen måltid öfverså de prustkoljda
och på "stajlarna" torkade näten. Då hände det ofta,
att de fingo sitta flera timmar och "bödda" laga, de sönd-
riga näten, men arbetet gick med liv och lust, och tiden
gick fort under prat och gläsn, i synnerhet om de, som
stundom hände, fingo besök av uauliga bekanta.
Men det var också en strävsam och därtill ej sällan
orosfylld tid, då Kvinnorna där hemma med bårer
avotsägo sina anhörigas återvändande från den
höstens ikläud stormpriskade hav. Men arbetet
livades av den frukliga avkastningen, och kvinnorna
hårdades f. ö. av det hårda livet som dock ingalunda
 därför saknade inslag av frisk glädje, godmodig hu-
mor, samt en och annan stänk av romantik un-
der det livligt pulserande livet vid Rarvö fiske-
läge på 1850-70 talet. — Tragiska händelser
kunde dock någon gång inträffa, såsom

11. då en fiskelåst den 23 okt. 1863 gick under i hård storm med mull och alet. Dagen var som vanligt stormig, men trots detta gingo såvälliga båtar ut från fiskeläget för att hämta sina garn ute i Rattgall, men då de kommit med Hallands Väderö tilltog stormen i styrka, varför såvälliga båtar utom två sågo sig nödsakade gå vända. Dessa sistnämnda försatte seglatsen vidare västerut från Väderö och ut i Rattgall, detta trots att på den tiden använde odårliga fiskelåstar - men ingen av dem ville vända först, ty de voro djärva och modiga fiskare, som förut varit uti många storm. Slutligen vände den ena båten för att bege sig hem, och i förhvarthen ropade man då från den båten till de omkomna varande i den andra: "Nu vända vi och gå hem!" och då följde denna kamraters skrifvel. Efter en stund hade

2. "Så man kan se den i den förut nämnda kotten: "Ser
du Svanen?" "Ja," svarade denne. # Något senare
frågade de samma: "Ser du den ännu?" - "Nej, jag
ser endast som en låga." - Kort därpå gick man be-
näpna ut och ringflyta omkring på det starkt upp-
rörda havet. Båten hade gått till kotten, samtidigt
träffades en svår krottsjö, som fylld densamma
med vatten. Man såg på under hemfärden för
livet, och det är troligt, att även dessa funnits i en grav
på havets kotten, och därjämte bundit fast arorna, så
att dessa i någon mån skyddade, där de flöt på vattenet
aktörut, mot de därifrån austermående krottsjöarna.
I storm och mörker lyftades de efter tvekan av en
slipad båt med det rasande elementet uppen-
bästads halm, därifrån båten kasten vandrade
i den natten hem till Ramjö för att lugna de
oroliga anköriga, Skriv endast på denna sida! (men också för att fram-

3. Lära den dystra borgposten om detta modiga fiske-
res sista besluts, och lundskap, som väckte den djupa
förstämning bland befolkningen därstädes

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13.

2310

— Vid Rönneby fiskeläge ägnade man sig i
gamla tiden jämväl åt båtbyggeri. Nya båtar be-
ställdes, i de flesta fall av kolare, och arbetet ut-
fördes mer vid stranden, varvid kolare och manns-
kustrur fingo förse arbetarna med mat, villkor
kolare och auråklads i någon av de större fiske-
bodarna; och där intogs de också sina vaktider.
Av en mängd mindre fartyg byggdes därstädes för-
kortat ett sekels ladan, varjämte man utförde
någon reparation på fiskerbåtar.

Vid rejslagarbana tillverkade man hampslag
till de under vintern i stugarna och gårdarna ut-
bundna sillnäten, sedan Rimmerna i hemmen
först spunnit hampgarnet därtill.

4. Meniga årtionden ha sedan dess förflutit och sedan
de gamla, djärva och modiga sjöbusarna slutat
sin seglats på livets många gång stormiga hav.
Men alljämt sedan dess om än med vällydande fram-
gång har man från Rönneby fiskeläge, orten vid
Skolderviken och Rattagatt en del av dess skatter,
och aut fortfarande lägga fiskarna därifrån ut sina
nät på det blåa djupet — men den gamla tidens
anda och den stann vidhäftade prägelvorden det
livligt pulsande livet i så många fiskeläge med
sin frokiga inslag av människor från Skilda orter
— hör för alltid till en prunkande tid.

Den lilla fiskerihammens historia, som går tillbaka
till 1830-talet, utgör en vittnesbörd om befolkning-
ens tränga iverghet och strävsamhet och den framåt-
anda, som sedan gammalt kunnat skåda denna
byggd, ty hamnen för dess moderna om- och till-

15. Byggnad, vilken avslutats i dessa dagar, är en verk
av byggnadsbefolkningen, vilken har för en del
sedan färdig en lämplig plats för en fiskarens
skydd som den skulle bli av utan för mot
stormar skyddande färd.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15.

2310

ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av Ernst Söderman
 Härad: Pjärs Adress: Sörvestorp Höf
 Socken: Västra Karup Berättat af Kristina Nilsson
 Uppteckningsår: 1928 Född år 1848 i Västra Karup

16.

Barndops-
seder.

Uppteckningen rör Barndops seder under 1800-talets
mitt.

2310

Forts. fr. sid. 10.

Införträdde det någon gång, en en liten världslig
 borgare bekände lyckliggöra det unga paret med sin
 närvaro, innan den erhållit "officiell" tillstånd där-
 till, ledes den för tidiga lyktan i någon mån glum-
 led, då pjärsingmannen en vacker dag inså sin
 i deras hem för utkrävande av den s. k. "rompeskatten"
 belöande sig till en summa av 9 daler.

Gammalt skrock var man ej främsande för på den

tiden. Salunda fick inse solen skina först på den
 lille nyfödde, ty det medförde gular för att bli solbränd.
 Den lilles första dräkt skulle vara enfärgat be-
 nagat tyg, ty annars skulle barnet en gång bli en slö-
 sare o. s. v. På den nyföddes första söndag skulle dop-
 akten försiggå. Då gudmodern tog emot barnet,
 lade hon en speciell duk under kinden, knäböjde på
 en pall och läste "Fader vår" och "Välsignelsen". Efter
 avslutad bön, vände hon sig till barnets föräldrar med
 orden: "I Faderns, Sonens och Den helige Andes namn
 frågar jag Eder: "Vad skall detta barn heta?" Sedan
 gudmodern mottagit barnet, lämnade hon det ej åt
 någon annan förrän efter dopet. Efter den heliga ak-
 tens slut offrade först gudmodern till prästen och
 klosteren, varefter hon ställde sig utanför kyrka-
 kanten och lade

Skriv endast på denna sida!

en mätduk över barnets

3. huvud för att i denna mottaga fadderbäcken. Ladd-
karna skulle liksom gudmodern först "öppna" till präst
och kloster och därefter till barnet. Först efter hem-
komsten från kyrkan överlämnade gudmodern den
dyrbara skatten åt dess mor och far med orden: "Här
lämnar jag ett Guds barn i stället för en hedning"
Någon tid efter barnbäddet - dock ej gärna senare
än en månad - följde "kyrklagningen" och invar
dessa ord en mor ej gå utanför sitt hems ägar, ty
då kom där "ont vid" henne eller barnet. Om en mor
ignorerade denna gamla tradition och besökte ^{annat} en hem
för sin "kyrklagning", blev följden därav den, att
man i hemmet därefter ofta kom att slå i under parollen.

Efter hemkomsten från kyrkan lade modern
sin psalmbok under barnets huvudskudde för att
dessa engång skulle bli en flitig kyrkobesökare.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne* Upptecknigt af *Emil Hjörman*
 Härad: *Bjäre* Adress: *Tornstorp Höf*
 Socken: *Västra Karup* Berättat af *Christina Nilsson*
 Uppteckningsår: *1928* Född år *1848* i *Västra Karup*

19.

Drak skatt.

2310

Uppteckningen rör

I Ramsjö, Västra Karup i en därtill hörande befinnlig skogs-
 dunge "Asko" fanns en gång en stor flat sten, om
 vilken de gamle visste berättat, att i stenen omedel-
 barta märket brunn fanns om Krällarna. Man drog
 därav den slutsatsen, att det måste finnas en skatt
 förvarad under stenen. Man såg då därför flut ef-
 ter en gammal klok kring, vilken också anlände
 till platsen med sin slafvanta, med vilkens
 hjälp hon lyckades utforska, att det under stenen
 fanns en skatt bevarad av en drake. Gårdens
 drängar började då gräva omkring och under

Skriv endast på denna sida!

Stenen för att söka efter den åtrådda skallen
och för att klämma sig tryggare under arbetet med
för de även skjutsas ^{samt} för att skjuta draken,
ifall han skulle vilja försvara sin skatt. Men gräv-
de och grävde, dock utan att finna — men i den kväl-
len hörde man från gården gervärdens leotta från
stegen. Huruvida draken blev skjuten och skat-
ten därpå funnen — därom berättas intet.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

20.

2310

ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne

Upptecknat av

Emil Österman

Härad: Bjäre

Adress:

Svenstorp Hof

Socken: Västra Karup

Berättat av

Christina Nilsson

Uppteckningsår: 1929

Född år

1848 i Västra Karup

21.

2310

Uppteckningen rör

En gammal elak gumma - trollgumma - kom en dag in på en gård och bad att få brännvin. Men husbonden på gården svarade henne så: "Jag skulle haft bra mycket brännvin, om du skulle fått något därav." I förtrydelsen däröver förtrollade hon mjölken på gården, så att den ströet efter den blev slagen i skålar, lapar och

trollgum-
ma för-
trollar mjölk.
- och kar.

Så en annan gård kom en gammal gumma och bad att få mjölk, vilket dock nekades henne. Gumman förtrollade då korna på gården, så att mjölken blev dålig. Någon tid senare besökte

Skriv endast på denna sida!

Hon åter sauna gärd. Husmodern blev då förgad
på henne för hennes brott och slog henne där
för i ansiktet, så att näsan blödde, och blod rann
ner på golvet — detta för att gumman inte skulle
kunna trolle mera. Hon ville då Rasta sig ner
på golvet för att plicka upp blodet, men husmodern
hindrade henne därifrån och på tve henne: "Stolla
du nu ner om du Kan!"

ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne* Upptecknat av *Ernilf Böderman*
 Härad: *Bjäre* Adress: *Trenstads Kloof*
 Socken: *Västra Karup* Berättat av *Christina Nilsson*
 Uppteckningsår: *1939* Född år *1898 1/2 i Västra Karup*

23.

2310

Uppteckningen rör

Vid Rausjöstrands fiskeläge (Västra Karup) sattes i en stuga sedan en b.m. under pågående sillfiske några fiskeregubbar och uppfäljade simman med en p.k. göt, d.v.s. kaffe och brännvin tillsammans. Då hade en av bilskepparna till en annan av dem, som någon tid fört i starmlykkel bärja en del av sina sillgarn, med andra andra samtidigt inga få av sina garn: "Ja, det kunde den gången, men det skall aldrig hända mera". Någon stund därefter cyklade samma bilskeppare: jag sitter lika säkert vid rodet

Otycks-
varset.

Skriv endast på denna sida!

i minn leat pond vid minn fars levd ända." En plund bemare giungo päudliga fiskare mer till stranden, där man ännu höll på med att plunda sitt av garnen. Då hörd man ett plötsligt utbråk från hamngården ett högt vildrop, liknande det, då en människa håller på att drunkna. Herav av fiskarna skyndade de dit för att rädda den nödställda och främsst bland dem den evan nämnde ärmmodige lekstyggsaren. Trots noggranna undersökningar fann man ingen lärut man, som var i fara att drunkna - ej heller påkenade man någon benare. En vecka där efter var emellertid den nämnde styggsaren med sin fiskelät och åtta mans besättning jämt en annan leat ute i en hård storm för att hämta sina pillgarn. På grund av stormens raseri och de svåra krollsjöarna nödgades man pludligen vända med sina öppna leatar

Ja å søka nå land, men under hemfärden
medbröts den första ämnda båten av krollejo-
arna och gick till botten midt man och aut.

Liskeliefolkningen påte den tragiska hän-
delsen i samma band med det nödrop man hört
vid fiskeläget några dagar tidigare — du hade
varit en varsel. Varnande? Men ändå.

Reysaren hade blivit straffad för sin övermod
— så trodde man det.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25.

2310

ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne* Upptecknat af *Emil Stedman*
 Härad: *Pjäre* Adress *Lönstorp H. of*
 Socken: *Västra Karup* Berättat af *Christina Klossm*
 Uppteckningsår: *1929* Född år *1848* i *Västra Karup*

26.

2310

Uppteckningen rör

Om en person gick till kyrkan påskdagen, och någon
 innan dess lagt en ägg - det första en kyrklång värfst
 denne ovetande i hans ficka, så skulle han i vid
 kyrkan kunna få se en trollkäring komma
 ner i vid denna under hennes återresa från
 Blåkulla färden.

Se hävta
påskdagen.

En allmän sed i norra *Pjäre* var
 en bekgröja: Krast, grislav och rak. Skär-
 torsdagskvällen från sin plats i en garvstom
 skulle bällas in för en trollkäringar ej skulle
 kunna bjuda dem för sin resa till Blåkulla
 Skärtorsdagskvällen.

Sömmen
grisslarna
skärtorsdag

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne* Upptecknat av *Emil Goderman*
 Härad: *Pjäre* Adress: *Svenska Högskolan*
 Socken: *Västra Karup* Berättat av *Christina Nilsson*
 Uppteckningsår: *1928* Född år *1848* i *Västra Karup*

27.

2310

Uppteckningen rör

Blod botar
Iyte.

*När min mors (f. 1848) farfar, Perstén - och
 Ekbo Goderman, (V. Karup) åkte en vintersöm dag i släde
 till kyrkan. Under vägen de rådde hästen spaska
 till en vid vägen stående gammal kvinna. Hon
 följde omkull i snön av plaget, av vilket en blodande
 sår uppstod och några blodfläckar ersatt sig
 på hennes vadmalskjortels vita lärftskoning.
 Efter någon tid dog kvinnan. Vid nämnda olycka
 tillfälligt blev Perstén f., som då var i hvarande
 tillstånd, mycket förskräckt och utskötte några rop*

Skriv endast på denna sida!

När hans barn blivit födt, plågade det stundom
skrika i timmar utan att modern förmådde bringa
det till tystnad. Då Rouens försådrarna på den tiden
kunne också erhålla blod av de ovan nämnda
blodfläckarna. De begåvo sig då till den döda hem.
Såväl fingo genom uppblossning med vatten något
av det inorkade blodet från de nämnda blodfläckarna,
och detta gävo de det lilla barnet att dricka. Efter
den dagen, berättade de gamle, upphörde barnet
med de långvariga skriken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

28.

2310

ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Måne* Upptecknat af: *Emil Skörmann*
 Härad: *Bjäre* Adress: *Skensjö, Höf*
 Socken: *Västra Karup* Berättat af: *Christina Nilsson*
 Uppteckningsår: *1929* Född år *1848* i *Västra Karup*

29.

2310

Mot utg. lag.

Uppteckningen rör

En man, vilkens barn färd utslag eller "man"
 skulle tignade gå till en gård och skära en stycke
 fläsk - medan husfolket teg - och sedan ställa
 fläsket hemma samt med stekfloddet smörja
 barnets kropp. Vard en flicka, som skulle koka,
 skulle moderen till en gård, där husmoderens faste
 barn varit en pojke - och tvärtom.

ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Emilia Liderman
 Härad: Pjäre Adress: Sjömanshuset
 Socken: Västra Karup Berättat af: Christina Nilsson
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1848 i Västra Karup

30.

2310

Uppteckningen rör

Om en karus hade fått utslag i huvudet, kunde mo- Mot ut-
 dern ^{gå} stiga och taga något skumfett från en and sterg.
 ilant plåsk Rotande gleyta Samt med fettet suca
 ja karusets huvud - och då skulle utslaget för-
 kvinnas.

En tid var, ett kvinnliga faddrar för
 karusdopet hade en silverpeng i sin gna skö-
 tna för att det döpte karus och skulle få sär-
 nader på Kroppen.

Fadderpeng
i skör.

ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne* Upptecknat af: *Emilj Söderman*
 Härad: *Påre* Adress: *Spruntorp Kof*
 Socken: *Västra Karup* Berättat af: *Christian Nilsson*
 Uppteckningsår: *1929* Född år *1848* i *Västra Karup*

31.

2310

Uppteckningen rör

Fiskaren Nils Petersson i Måsinge, Västra Karup, som
 en år fåu dålig fisketycka, brödde, an en ond käring,
 som kallades "Hinsan", gjord något ont vid beater,
 varför han lät skjuta med en silverkula i denna
 för an han åter skulle få god fisketur.

För fiske-
tur.